

[Waldorff]

Med hensyn til hr. Alfred Hansens dagsorden, som, så vidt jeg har forstået, overhovedet ikke er blevet taget op af regeringen, vil vi gerne udtrykke sympati. Vi mener, at det er nødvendigt med en omlægning, med et politisk indgreb i rentefradragsretten. Vi er og har hele tiden været villige til at diskutere en renteskatteordning.

Det er klart, at der er problemer i en sådan ordning. Der er bl.a. for os det problem, at det kan ramme pensionister særlig hårdt. Der er også det problem, at hvis ikke man laver nogle konstruktioner og føjer dem til, så får man ikke beskattet de renteindtægter, som folk kan have oven i måske betydelige indkomster, så hårdt, som de bliver i dag. Men det er nogle ting, vi kan diskutere, og jeg mener, det er vigtigt at få fastslået, at socialdemokratiet ikke på dette punkt har noget alibi for ikke at foretage sig noget med hensyn til en omlægning af rentebeskatningen. Det mener jeg er en vigtig pointe, og derfor vil vi godt udtrykke støtte til at få en diskussion om renteskatteordningen.

Selv om hr. Gert Petersen har sagt det vigtigste om den dagsorden, jeg selv har fremsat, skal jeg nok lige tilføje, at jeg faktisk mener, at man bør stemme for den. Jeg er godt klar over, at socialdemokratiet ikke vil stemme for en sådan dagsorden, alene af den grund, at gruppen jo er fyldt med skepsis, når den ser, at det faktisk er en udtalelse af dens politiske ordfører. Men jeg mener selvfølgelig også, at det mere fundamentalt handler om, at socialdemokratiet ikke som parti på noget tidspunkt har anerkendt den anden måde at gribe kriseløsninger an på, som hr. Camre gav udtryk for i 1976. Og han var ikke den eneste, der gjorde det i 1976. VS gjorde det bl.a. ved de energiforslag, som blev lagt frem i sommeren 1976. Vi har gjort det tidligere i forbindelse med et forsøg på at gøre noget ved arbejdsløsheden blandt bygningsarbejdere, ud fra den samme opfattelse, nemlig at man ikke uden videre skulle acceptere de spilleregler, som en profitstyret produktion stiller op, at man ikke uden videre skulle acceptere de samfundsmæssige konsekvenser af en industri på private hænder og styret udelukkende af profitinteresser.

Tværtimod skulle man gribe ind imod veletablerede borgerlige rettigheder og styrkepositioner i vores samfund.

Det synes jeg er fint at hr. Camre har ment på et tidspunkt. Jeg er godt klar over, at det mener han ikke mere, men det ændrer ikke ved det fundamentale, at der faktisk er to principielt forskellige måder at gribe ind på i den enormt alvorlige arbejdsløshedssituation, vi befinder os i i dag.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Waldorff, når han nu i meget korte uddrag citerer noget, jeg har sagt, og bl.a. siger, at jeg har talt om, at forudsætningen for en lavere vækst i de offentlige udgifter er en mentalitetsændring hos de offentligt ansatte, at det er et næsten ordret citat fra en budgetredegørelse fra finansministeren.

Det er ganske klart ikke noget, der sigter på den almindelige offentligt ansatte, som ikke varetager styringen af udviklingen i de offentlige udgifter. Det er sagt til de ledende planlæggere og om de ledende planlæggere, dette med at finde dybtgående strukturelle forbedringer for at få mere ud af de offentlige udgifter, og det kan aldrig nogen sinde opfattes eller udlægges som noget, der er vendt imod den enkelte menige medarbejder i den offentlige sektor, hvor han så end måtte være.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Jeg vil på ingen måde benægte, at finansministeren er lige så sort, som hr. Camre er, hvis det var det, han forsøgte at få sagt. Det, jeg vil anfægte, er, at man som politisk parti, som regeringsparti skyder ansvaret fra sig, når det drejer sig om prioritering af de offentlige udgifter, og det gør man, når man bruger en sådan formulering.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg skal her i anden omgang og på dette sene tidspunkt indskrænke mig til en enkelt bemærkning, og det skal være angående den af de fire partier foreslåede dagsorden.

Der blev her for kort tid siden udtrykt forbavelse over, at de fire forligspartier nu kom med en dagsorden, som ikke tog statsministerens redegørelse til efterretning. Jeg kan godt sige, at forligspartierne i går meget